

Ali je gozdarska politika res zavirala razvoj gozda in kmetijstva?

V zadnjem času je vedno več očitkov gozdarjem, da so v vsem povojnem obdobju zavirali razvoj kmetij in gozdov. Tak očitek zasledimo tudi v prispevku »Črnovrški kmetji zahtevajo več poštenja« (Naša komuna 17. 4. 1990). Prispevek je sicer objavljen s skoraj dvomesečno zamudo, najbrž ne po krivdi pisca, saj je bil obravnavani zbor kmetov že 22. februarja 1990. Tudi v prispevku »Za hribovskega kmeta je vedno težko« (Kmečki glas 18. april 1990) zasledimo razmišljanja kmeta Trobec Franca: »Gozdarska politika je ves povojni čas zatiskala oči pred resnico«. Novinarju ni mogoče zameriti, če piše o problemih gozdarstva kot glanem krivcu za vse težave, ki konkretno tarejo črnovrške kmete. Tako je bila »vroča« vsebina razprave na omenjenem zboru v Črni vrhu 22. februarja letos. Razumljivo je tudi razpoloženje kmetov, ki jih tarejo vse mogoče težave, gospodarska problematika pa jim je poleg kmetijske, najbližja. V vsem pa je prisotna nemoč tako kmetov, kot gozdarjev, ki so vpeti v okvirje veljavnega Zakona o gozdovih.

Nimam namena analizirati in opravičevati stanja, v katerega je prišlo tudi gozdarstvo. Želel pa bi iztrgati pozabi dejavnost gozdarstva, ko je bilo potrebno v tem, dejansko povojnem času, zgraditi prometnico do naselij in posameznih kmetij, ko se je do nekaterih prišlo lahko samo peš. Sicer pa v tistih časih na teh območjih ni bilo ne traktorjev in ne osebnih avtomobilov.

Ne glede na to v kakšni obliki je bilo gozdarstvo organizirano, so gozdarji na polhograjskem območju po 1956 letu gradili prometnice »in mostove« na lastno iniciativo in na pobudo ter sodelužebo krajanov, tako v materialnem pogledu, kot z neposrednim delom, ki danes ne služijo samo gozdarjem, pač pa tudi v kmetijske namene, predvsem pa za prevoz krajanov na delovna mesta.

Teh prometnic niso gradile Kmetijske zadruge, niti občina, čeprav je tak podatek v že omenjenem prispevku »Za hribovskega kmeta je vedno težko«.

Navajam le skope podatke, saj bi bila podrobna predstavitev preobširna. Na območju krajevne skupnosti Črni vrh so bile zgrajene in

rekonstruirane poti in ceste vse od Petačevega grabna do Črnega vrha, pa preko Pasje ravni in Ogrinovega v Potrebuježu in Jernejčkov graben ter povezava Koširjevo – Osredok – Logar, v skupni dolžini 25 km.

V pograbski krajevni skupnosti so gozdarji gradili ceste Škandrov graben – Žulova dolina – Veliki vrh pa Pristava – Ravnik – Senica ter v Kozjeke in na Beže pa Bezenico in Katarino – Belo, v dolžini 23 km.

Na območju horjulske krajevne skupnosti so zgradili ali pa rekonstruirali ceste Mala voda – Grda dolina – Lešnjakovo – Korena – Rožnik (Proša) pa Šentjošt – Potok – Pil – Samotarica. Zgrajena je bila tudi edina gozdna cesta na tem območju po desnem bregu Male vode, v dolžini 4 km.

Za odvoz lesa iz gozdov v okolju KS Dobrova je bila rekonstruirana cesta Ostrožnik in na Ravniku.

Tudi cesto v Radno so prvi usposobili za kamionski prevoz gozdarji. Kar lepe dolžine! Za vsa izvršena dela, razen za gozdno cesto Mala voda, ni nobene dokumentacije. So le pričevanja tistih, ki so pri teh delih prelivali svoj znoj. Žal so nekatere ceste danes v izredno slabem stanju, saj ni tistih, (niti sredstev), ki bi zagotavljali redno vzdrževanje.

Ker smo večkrat slišali tudi očitke, da sredstva za biološka vlaganja (gozdni sklad) niso bila porabljena v namene, za katere so bila zbrana, naj posredujemo podatek zadnjega desetletja za obravnavano območje. V tem obdobju je bilo posejano 418.000 sadik in opravljena nega na 1.781 ha. Podatki so zbrani na podlagi evidence po gozdnogospodarskih načrtih gozdnogospodarskih enot.

V prikazu niso zajete gozdne vlake, ki so bile zgrajene iz sredstev za vzdrževanje gozdnih komunikacij in sredstev TOK-a Ljubljane. Prikazana tudi niso sredstva, s katerimi so gozdarji pogozdili strme pašnike in košnice. Letno je bilo posajeno 40.000 do 70.000 sadik.

Na koncu tega prispevka – samo v razmislak:

Vsak sistemski zakon je odraz politike kega obdobja. Tak pa je tudi sedaj veljavni Zakon o gozdovih.

VLADO PODLOGAR

2. JUNIJA BODO GALJEVČANI PROSLAVILI SVOJE USPEHE

Ne, smrdeli pa ne bomo!

Tako nekako so rekli Galjevcani, ko so se lansko leto lotili svoje edine avenije.

Vsa ta divja povojna leta, ko si je vsak moral le sam pomagati, kot je vedel in znal, ko ni bilo nikjer nikogar v tej naši obljubljeni deželi, ki bi vsaj s prstom pokazal kje in kako naj se gradijo naselja, ulice in druga infrastruktura, se je kot mnogokje gradila tudi sedanja Galjevica. Sprva so se kar tja v en dan, brez načrtov, ljudje zavijali na to razmeroma poceni zemljišče in si gradili svoja bivališča. A priden in umni Slovenec vedno misli tudi na svoj zunanji izgled. Hiše so postavljali v vrste s pravišnim razmakom tako, da zapoznelem urbanistom ni bilo težko vrisati še stavbo Krajevne skupnosti in še nekaj manj pomembnih stvari. To pa je tudi vse, kar so takrat storili v prvem mahu ti novoseleci. Ko pa se je obnovila Jurčkova cesta, ko se je dogradila Rakovniška četrta, pa je postala cesta skozi Galjevo druga povezovalna smer med mestom in Rakovnikom. Tudi stanovanjci z Melikove, Ulice borcev za severno mejo, Stare Galjevice, nazadnje pa še povsem novi krajevni in naselja Martina Krpana so vse pogostejše uporabljali makadamsko Galjevo za svojo bližnjico v mesto. Življenje na Galjevici je postalo nevzdržno.

Ob sušnih dneh se je po naselju valil zadržljiv prah, začel se je s smrdljivo odplako iz odprtih kanalov ob cesti. Spet so se sestali samorastniški Galjevčani. Tokrat je šlo zares, bolje rečeno za

biti ali ne biti. Zavijali so rokave in segli v svoje, pretežno delavske žepe. Nekaj denarja so zbežali še iz družbenih blagajin in v letu dni popolnoma prenovili Galjevico tako, da se le ta lahko primerja z najbolj sodobnimi ulicami v Ljubljani, saj imajo v cestnem telesu vgrajeno zaprto fekalno odplako, meteorno vodo, vodovodno instalacijo, električni kabel visoke napetosti in še plinovod. Tudi na »komodni« pločnik niso pozabili. Prav zadnje dni maja tega leta bo vse to nared. Galjevica bo končno dobila tudi asfaltno prevleko.

Ker bo to dejanje za kraj velikega pomena, smo sklenili uspeh proslaviti s prijetno vrtno veselico, ki bo v Domu krajanov, dne 2. junija s pričetkom ob 15. uri. Pozno v noč se bomo vrteli ob dobri glasbi ansambla Praprotnik. Točili bomo dobro, prav za to prireditel navajeno vino iz kleti v Goriških brdih. Nudili bomo svinjske dobrote, pečene v krušni peči, pa še in še. Tudi nekaj kulturnega programa smo pripravili. Vse to počenamo ljubiteljsko brez pohlepa po dobičku, saj bodo cene na ravni dobre in skrbne gospodinjic.

Cenjeni občani, vljudno ste vabljeni! Naj nazadnje omenim naše nadaljnje plane. Še to leto bomo začeli s prenavljanjem komunalnih vodov in asfaltiranjem naslednjih ulic: Šerčerjeva, Saussenska, Goluhova in ul. Marka Štajmarja. Za ta dela imamo zbranega že precej svojega denarja in potrebnega materiala.

CIRIL BORŠTNAR

Suhe pipe so zahtevale dovoz vode

Dolgotrajna suša v letošnji zimi je v naši občini povzročila nemalo težav zaradi pomanjkanja pitne vode. V prvih treh mesecih letošnjega leta je bilo treba preskrbeti z dovozom vode v cisternah ali prečrpavanjem 147 gospodinjstev na različnih koncih občine.

V krajevni skupnosti Pijava Gorica je bilo tako treba preskrbeti z vodo vaščane v Smrjenah, Gradišču, Dreniku in Vrhju – skupno s 701 kubičnim metrom pitne vode. V krajevni skupnosti Turjak so ostali brez vode v Velikem Ločniku in v Čatežu. Potrebovali so je 240 kubičnih metrov. V krajevni skupnosti Rob so ostali brez vode v zaselkih Krvava peč, Centi, Osredok in Veliki Osolnik. Dobili so 210 kubičnih metrov vode. V KS Golo – Zapotok, v zaselek Rogatec, je bilo treba pripeljati 55 kubičnih metrov vode, v KS Horjul pa v zaselke Koreno, Samotarica in Vrzenec prečrpati 1770 kubičnih metrov vode. V KS Ig so ostali brez vode v Sarskem in je dobili 10 kubičnih metrov, v KS Polhov Gradec pa je bilo treba v zaselke Setnik, Srednji vrh ter v vodovodni rezervoar Dvor v Polhovem Gradcu pripeljati 107 kubičnih metrov vode. Skupni strošek za preskrbo s pitno vodo je znašal nekaj več kot 30.000 dinarjev.

Podatki o prevozi in prečrpavanjih pitne vode pa nas obenem opozarjajo na to, kje bo treba, kar najhitreje se bo dalo, skušati poskrbeti za pitno vodo tako, da je ne bi zmanjkalo ob vsaki malo večji suši – čeprav vemo, kako je gradnja vodovodov draga.

Zavrtnjena odločba za Polikem

Tako je v zadnjih dneh marca sklenil republiški komite za varstvo okolja in urejanja prostora. Zavrnil je torej zahtevo, ki jo je vložil investitor DO Polikem TOZD Chemo – Proizvodno distribucijski center kemije v ustanavljanju, za izdajo lokacijskega dovoljenja za gradnjo prve faze izgradnje tega centra v industrijski coni VP 1/2 na Rudniku.

Kot je znano, je omenjeni republiški komite za odločbo z dne 17. maja 1988 odpravil vsa lokacijska dovoljenja, ki jih je DO Polikem izdal občinski upravni organ. Komite je namreč ugotovil, da občinski upravni organ za izdajo lokacijskega dovoljenja je nato odločil omenjeni republiški komite na podlagi vloge investitorja, ki jo je le-ta kasneje v zvezi z zahtevami na lokacijski obravnavi še dopolnjeval z lokacijsko dokumentacijo. Ob presoji lokacijske dokumentacije – naša se na I. fazo izgradnje PTD Centra kemije in zaziidnega načrta, je republiški komite ugotovil, da obravnavana lokacijska dokumentacija ni skladna s tem zaziidnim načrtom.

Neskladnosti se nanašajo na spremembo zaziidne situacije, spremembe funkcionalnih in oblikovalskih rešitev posameznih objektov in naprav, delno pa tudi na prometne in komunalne naprave, hkrati pa bi takšna sprememba 1. faze povzročila spremembo realizacije naslednjih faz. Med nes-

kladnostmi izstopajo: a) povečane površine namenjene cisterenskemu skladiščenju na račun površin namenjenih pokriti embalaži, le-ta je zato locirano severneje in sega na površine, ki so bile z zaziidnim načrtom določene kot rezervat – zelene površine, mehanična delavnica je locirana v bližini stanovanjskih objektov (z zanj določenim načrtom je bilo locirano v osrednji del), smer in trasa priključka prevoza industrijskega tira je spremenjena, tudi kotlovnica je locirana drugače kot je bilo zamišljeno, razlike so v objektih zajemanja požarne vode, ni predvidenih začasnih objektov in bazena za meotrolizacijo odpadnih voda, v okviru zunanje ureditve je spremenjena lokacija parkirišča.

Skratka rališe med sprejetim zaziidnim načrtom in prdloženo lokacijsko dokumentacijo so precejšnje. Polikem zdaj nima odločbe o izdaji lokacijskega dovoljenja, ima pa možnost pritožbe na Vrhovno sodišče.

Težko je napovedati razplet nadaljnjih dogajanj, ki pa bodo nedvomno še dalj časa predmet razprave pa tudi ukrepanja. Škoda je že sedaj precejšnja, tako materialna kot moralna. Skoraj nerazumljivo pa ostaja dejstvo, da je za »odkritja« teh neskladij preteklo toliko časa, prav tako da tudi dejstvo, da Polikem ob zamrznjenosti in izjemno dragi investiciji ne pretresa finančne težave!

Z BREZOVICE

Burno o hidromelioracijah

Začetek hidromelioracijskih del na več hektarjih zemljišč na Brezovici je brezovščine kmetje spravil na noge. Tik pred začetkom spomladanske setve in sajenja so namreč izvajalci del počez njive skopali jarek, da bi zemljo osušili z načrtovanim zaprtim drenažnim sistemom. Kmetje pa so proti.

Na spornih zemljiščih je bila še nedavno tega v dolgoročnih razvojnih načrtih Ljubljane predvidena velika stanovanjska soseska, vendar je viški občini uspelo to zemljo ohraniti za kmetijsko obdelavo. To je bilo mogoče narediti le tako, da je bil za ta zemljišča narejen načrt za izboljšanje zemlje. Zdaj pa se je tudi tu ustavilo.

Kmetje, predstavniki občine, Kmetijske zadruge Vič, predstavniki Kmečke zveze, liberalcev, Zelenih – vsi so se zbrali skupaj, da bi skušali rešiti problem. Kmetje zadrugi in občini namreč očitajo, da so bila dela začeta še pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja in predno se je imela krajevna skupnost priložnost na izdano gradbeno dovoljenje pritožiti. Kmetje so namreč proti posegu in se zavzemajo za to, da bi z denarjem, zagotovljenim za načrtovano hidromelioracijo, očistili obstoječe jareke, ki naj bi odvajali vodo iz barjanske zemlje. Pripravljalcem načrtov očitajo nestrokovnost in pravijo, da sami svojo zemljo najbolje poznajo in vedo, kaj je zanje najboljšje. Kmetom so pritegnili tudi predstavniki Kmečke

zveze in Zelenih, ki pravijo, da je treba kmete, ki že desetletja obdelujejo sporno zemljo, poslušati in upoštevati njihovo znanje in zahteve. Predstavniki liberalne stranke so bili na javni razpravi oziroma na zboru krajanov, kmetov zmernejši. Zavzeli so se za obnovo vsega postopka, predvsem pa za to, da bi morali biti ljudje z načrtovanimi posegi temeljiteje seznanjeni. To, da so (menda ne vsi) podpisali, da se s posegom strinja, ni dovolj. Vsi, ki so poseg pripravljali, bi se morali skupaj z ljudmi vvesti enkrat, dvakrat ali trikrat, kolikokrat bi bilo pač potrebno. Časi, ko je občina in politika delala po svoje, so minili. Za vsako stvar, posebno pa za poseg, ki bi letos marsikateremu brezovškemu kmetu odjedel dobiček od pridelka, če že ne vsega, pa to velja še posebej.

Ne nazadnje bi se bilo treba z ljudmi dogovoriti tudi o povrnitvi škode, ki bi jo zaradi melioracijskih del utrpeli, na vsak način pa bi morali ljudje vedeti, da z melioracijo nihče ne bi izgubil niti koščka svoje lastne ali najemne zemlje.

Očitno je, da je strah pred jemanjem zemlje v ljudeh še kako prisoten. Glede na vse povojne reforme in arondacije je to razumljivo. Očitno pa je tudi, da ljudje strokovnjakom tudi tu niso pripravljeni ničesar verjeti. Naj ostane, kot je. S to zemljo smo bili zadovoljni do zdaj, pa bomo še naprej, pravijo.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

DRENİK

Kako do novega vodovoda?

Vasica je značilna za pijavogoriško hribovje: redke razsejane hiše, med katerimi se prepleta sadno drevje in njive, kroginkrog, tja gor do Smrjena ali še dlje do Vina, pa se košatič bregovi in gmajne, ki dajejo vasi pravcati hribovski videz.

Pravijo, da je pod Drenikom obilo dreva. Od tod tudi ime kraja – Drenik. Tudi krajanji sami že od nekdaj veljajo za čvrste kot dren, saj so kljub svoji majhnosti (premorejo le 12 hiš, če odštejemo 12 vikendov) svojčas premogli svojega kovača, čevljarja in še mlinarja povrh, zdaj pa že dolga leta hodijo na delo v Ljubljano.

Složnost se živi na vasi. Takole so Dreničani strnili skupaj svoje moči pri gradnji betonske gnojščne ograde.

Premalo vode

Drenik, ki sicer sodi pod okrilje KS Pijava Gorica, se najbrž ne bi ustavil pri vsega dvanajstih hišnih številkah, ko ne bi kmetijsko zemljišče zaščitili pred nadaljno pozidavo. Prav za to črno-

graditelji le počasi in po polževo prihajajo do legalizacij svojih gradenj.

Še več preglavic pa imajo Dreničani z vodo. Vas ima sicer lasten vodovod in, kot pravijo, čisto, neoporečno vodo, toda ta je zavoljo premajhnega izvira premalo.

»V poletnih sušnih obdobjih nam mora vodo žal še vedno dovažati gasilsko društvo iz Pijave Gorice,« opozarja na problem vsestranski vaški delavec Slavko Perme. »Zdaj je nekaj časa čakamo na nov vodovod iz Pijave Gorice. Projekti so menda že nared, a zavlakujejo posamezni lastniki parcel, zato bo treba problem najbrž reševati tudi po pravni poti. Novo vodovodno omrežje naj bi imelo skupno zajetje pod Pijavo Gorico, zato bo treba vodo za Denik prečrpavati. Seveda bomo pri gradnji vodovoda pomagali tudi krajanji sami.«

»Hribovci« brez kmetov

Čeprav je Drenik odmaknjen le kak kilometer in pol od Pijave Gorice, vaščane že od nekdaj radi zbadajo, češ da so »hribovci«. K temu najbrž največ pripomore izrazito hribovska lega njihovih vasi, nekaj pa gotovo tudi krajevna cesta, ki je še vedno brez asfalta (le-ta pelje samo do vasi). Pravega kmeta pa po čudni ironiji naključja v vasi nimajo niti enega samega. Kot pravi Slavko Perme, KS priporoča Dreničanom naj se sami angažirajo za asfalt, toda spriču maloštevilnosti bi bil to

Vsem turističnim društvom in krajevnim skupnostim!

Ljubljanska turistična zveza tokrat že četrtrič razpisuje akcijo videza in urejenosti bivalnega okolja.

Akcija dobiva vse širše razsežnosti in tudi skrb za varstvo okolja postaja vse bolj del nas in našega vsakdanjika. Predvsem želimo obogatiti kulturo našega bivanja v mestu in njegovem zaledju, očvetličiti okna, urediti okolico delovnih organizacij, šol in še marsikaj.

Zato smatramo, da je prav, da akcijo nadaljujemo in vodimo skupaj z vami.

Zelimo torej, da naš današnji razpis sprejmete kot pričetek akcije videza in urejenosti bivalnega okolja, ki bo potekalo vse do 1. oktobra. Ob zaključku akcije bomo tudi letos trem najzaslužnejšim v vsaki občini podelili priznanja, seveda pa je priporočljivo, da priznanja za najlepše urejeno hišo, domačijo, ali ulico podelite tudi vi, v vaši sredini. Ljubljanska turistična zveza

O ZAHTEVAH KRAJANOV MURGEL

Prevoz pepela in smeti ogroža bivanje

Krajani, stanujoči ob Cesti v Mestni log že dobre pol leta pišejo prošnje in opozorila ter zahteve, da se spremeni trasa za prevoz elektrofil-trskega pepela oziroma da se s ceste v Mestni log odstranijo hrupna smetarska vozila Javne higiene. Strokovne analize, tako tiste o meritvah hrupa, o preiskavi temeljnih tal na tem območju in druge, kažejo, da to območje ni primerno za tako težak in gost avtomobilski promet, še zlasti pa ne, ker tamkajšnje bivalno okolje ni bilo zaščiteno s protihrupnimi objekti, kot je to investitorjem naložila mestna inšpekcijska služba, sama cesta pa po mnenju krajanov ni zgrajena v skladu s predpisi za tako močan promet.

Večina vlog, zahtev in opozoril, naslovljenih raznim odgovornim institucijam v občini, mestu in republiki ostaja nerešenih. Z dogovorom na ravni mesta so krajanji v zahtevi, da nekateri kamioni prevažajo elektrofiltrski pepel po Cesti v Mestni log pokrit, vendar pa so se na to cesto preusmerili še smetarski kamioni vseh vrst, cisterne in druga težka vozila, tako da so razmere od lani zaradi hrupa neprimerno slabše. Slabo voljo in nezadovoljstvo tamkajšnjih krajanov pa tudi vodstva trnovske šole povzroča tudi divjanje teh vozil ob neupoštevanju prometnih pravil.

Opisano stanje, ki upravičeno zaskrbljuje in

moti bivanje, je več kot 40 krajanov zapisalo in podpisalo ter naslovilo na krajevno skupnost Murgle ter z njim seznanilo tudi ostale dejavnike.

V zapisu so krajevni skupnosti postavili več vprašanj ter naslednje zahteve:

— da se po cesti v Mestni log prepove promet vseh vozil KPL Javna higiena, razen tistih, ki prevažajo odpadke, zbrane v predelu krajeve skupnosti, kakor tudi promet težkih tovornih vozil, katerih skupna teža presega 0,5 tone;

— da se vozišče ceste v Mestni log na prekopenih mestih popravi;

— da investitor ceste zgradi potrebne protihrupne bariere v skladu s sanitarnimi pogoji Mestne inšpekcijske službe, o katerih je krajevna skupnost seznanjena.

Hkrati s to prošnjo, da svet KS Murgle od pristojnih organov (republiškega inšpektorata za urbanizem in varstvo okolja) zahteva presojo upravno-pravne dokumentacije, ki se nanaša na izgradnjo Ceste v Mestni log s podaljškom, predvsem pa z deponijo, s katere se onesnažuje prah na območju celotne KS in zaradi hrupa po tej cesti onemogoča normalno življenje krajanov.

To pismo nosi datum 4. april 1990! O tem, kako se zahteve izpolnjujejo, pa bomo skušali izvedeti več do izida naslednje številke našega glasila.

RAKOVA JELŠA

Hitreje do nove osnovne šole

Že dolgo načrtovana nova osnovna šola na Rakovi Jelši dobiva konkretnjšo podobo. Med zadnjimi odločitvami, ki jih je sprejel naš izvršni svet v stari sestavi, je namreč tudi sklep o soglasju k odloku o ustanovitvi osnovne šole v krajevni skupnosti Rakova Jelša.

Izkušnje v nekaterih drugih ljubljanskih občinah so namreč pokazale, da z ustanovitvijo Osnovne šole v ustanavljanju in sestavo začasnega poslovnega organa šole stvari potekajo hitreje in temeljiteje. Naloga začasnega vodstva je pravzaprav ta, da poskrbi za ureditev in pridobitev vse potrebne dokumentacije, organizira in vodi gradnjo šole ter za vse svoje delo prevzame tudi polno odgovornost.

O potrebnosti nove šole na Rakovi Jelši smo pravzaprav že veliko pisali, vendar pa ne bo odveč, da še enkrat ponovimo, da podatki o številu šolobveznih otrok do leta 1994 kažejo, da bosta obe trnovski šoli premajhni, da bi se lahko pouk normalno odvijal. Že zdaj mora imeti nekaj razredov na razredni stopnji izmenski pouk, če pa osnovnošolskega prostora ne bi razširili, bi morali preiti na dvoimenski pouk vsi razredi, najverjetneje tudi predmetna stopnja. In če pri vsem tem upoštevamo še načrte za prehod na evropski delovni čas, je gradnja nove šole neizogibna. V tem primeru bi namreč otroci morali imeti enoimenski pouk, če nečemo, da bi bili večji del dneva prepuščeni samim sebi in tudi ulici, ker bodo starši pač v službi.

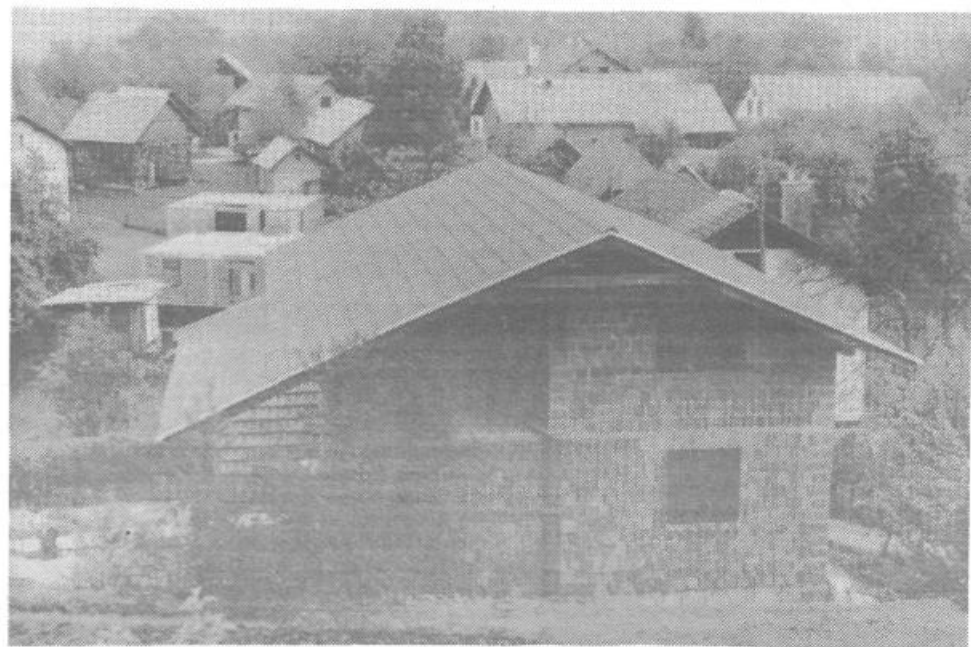
Horjulka ne žene več mlinov in žag

V spremstvu ribiča Metoda Končana in radijskega novinarja Frenka Podobnika se je skupina horjulskih šolarjev napotila ob toku potoka Horjulke. S kritičnimi očmi so opazovali onesnaževanje potoka z razno navlako in se seznanjali z obstoječim življenjem v njej. Metoda pa se je razgovoril o svoji mladosti, ko so ob njej stali še mlini in žage, in kako so takrat lovili ribe in rake, ki so danes v potoku prava redkost.

France Brus

zanje več kot prehod finančni zalogaj (cesta je sicer občinska). »Krajevna skupnost bi morala zbrati vse zainteresirane vasi in napraviti bi bilo treba skupni projekt,« pravi Slavko Perme. Po njegovem ne bi bilo napak, ko bi imeli tudi kako dobro gozdno pot med Šmrjenom in Vinom, saj bi to znatno zmanjšalo razdaljo med vasi.

Drenik: Lepa, neokrnjena narava, a prepičla preskrba z vodo

Prvi telefonski priključki in javna razsvetljava

Doklej bo treba Dreničanom še požirati prah, torej najbrž se ne ve nihče. Gotovo pa jim ponoči

telefon. Dobili so štiri telefonske priključke, kaj več pa v kratkoročnem obdobju ni možno, ker je centrala na Igu že pač docela zasedena. Zato vsaj kakih pet interesentov za nove priključke zdaj čaka na boljše čase.

BRANKO VRHOVEC

OB IŽANSKEM KRAJEVNEM PRAZNIKU

Novi kilometri asfalta in boljša preskrba z vodo

Svoj krajevni praznik — 18. maj — na Igu letos proslavljajo predvsem v znamenju palete novih delovnih načrtov, pa tudi dosežkov, ki so jih zabeležili v zadnjem času.

Poleg nove zdravstvene postaje Ižanci vsekakor štejejo med svoje zadnje delovne dosežke vodovod od Drage do Kremence, saj je ta vas ostala povsem brez vode, potem ko so nove stanovanjske bloke na Igu priključili na krajevno vodovodno omrežje. Letos naj bi priključili na vodovod Brezova noga še zaselek Draga, izdelali pa so že tudi projekt za vas

Sarsko. Za znani načrt, po katerem naj bi Ig dobival vodo iz vodarne Brest in Brezova noga, pa se prav ta čas izdelujejo idejni projekti.

Krajem maja se, kot pravijo odgovorni moške v KS, obeta tudi asfalt od Matene do Iške Loke, pripravljajo gradnjo kanalizacije, če ne bo kakih posebnih zastojev, pa bosta do kraja leta gotovi tudi novi mrliški vežici. Gradnjo prepotrebne prizidke k vse bolj utesnjeni krajevni osnovni šoli pa načrtujejo prihodnjo pomlad.

B. V.

Nova zdravstvena postaja na Igu

Po polnih šestih letih čakanja, negotovosti in žolčnih razprav, so se na Igu te dni končno le dokopali do nove zdravstvene postaje.

V kletnem delu enega novozgrajenih stanovanjskih blokov so v sredo, 16. maja po kratkem kulturnem programu otrok ižansko OŠ predali namenu nove zdravstvene postaje, ki bodo omilili že akutno potrebo po urejenem zdravstvenem varstvu v kraju.

Na 128 kvadratnih metrih koristnih površin bo že te dni začela z delom nova, sodobno opremljena splošna ambulanta, urejen je prostor za patronažno službo, sistematske preglede šolskih otrok in svetovalnico za predšolske otroke (le-to načrtujejo dvakrat mesečno), medtem ko zorna ambulanta še čaka na opremo.

»Za zdaj bo zobozdravstvena ambulanta še v Dragi, kjer pa so žal precej slabe avtobusne veze,« je povedala ob otvoritvi nove zdravstvene postaje direktorica Zdravstvenega doma Vič Jožica Recer. »Ne vem niti kdaj, niti kdo nam bo primaknil toliko, da bomo lahko

Pogled na del nove ambulante na Igu

začeli z delom v novi zobni ambulanti. Sredstva za izgradnjo zdravstvene postaje smo dobili v glavnem od Zdravstvene skupnosti mesta Ljubljane in naše lastne amortizacije Zdravstvenega doma Ljubljana. Vse skupaj pa je dejansko še najbolj pospešila sanitarna inšpekcija, ki je zahtevala, da se ukine delo v starih, pretesnih in pomanjkljivo opremljenih prostorih.

B. VRHOVEC

DENAR ZA PRULSKI MOST JE ZAGOTOVLJEN

Odločitve o tem kakšen naj bo, pa še ni!

Zaprte Prulskega mostu za ves promet (razen za pešce in kolesarje) je v tem delu naše občine še bolj zapletlo že tako ne preveč idealno prometno ureditev. Most je dotrajen, zato je treba narediti novega. Vendar kakšnega? Načrt za nov most je namreč že narejen v treh različicah in kar je še pomembneje: denar za gradnjo novega mostu ali obnovo starega je v letošnjem letu zagotovljen.

Treba je vedeti, da »stoji« most v naši občini in je na desnem bregu Ljubljanice »pripet« na mejo z občino Center. Kljub temu pa v trnovski krajevni skupnosti niso nameravali o mostu odločiti sami. Zbora krajanov še niso sklicali, medtem ko je na Prulah že bil. Čeprav je potoke zelo umirjeno v primerjavi z marsikatero dosedanjim razpravo o podobnih vprašanjih, je odločitev Prulčanov skrajna: zavzemajo se za nov most, ki bi bil še vedno namenjen le pešcem in kolesarjem.

Ta odločitev je pravzaprav rezultat bojazni, da bi bil novi most narejen po katerikoli različici od treh, ki so pripravljeni. Čeprav se ne bomo spuščali v podrobne podatke o načrtih za novi most, naj povemo, da naj bi bil namenjen ne le osebnemu, ampak tudi tovornemu in avtobusnemu prometu, njegove mere pa bi dokončno uničile ta del Plečnikov Ljubljane in njenih brežin, namenjenih sprehodom pod vrhami in počitku na rečnih bregovih.

Prulčani imajo za svojo odločitev za most brez motornega prometa več prijemljivih razlogov. Tik ob mostu je namreč prulska osnovna šola, v bližnji okolici pa kar trije vrtci. Poleg tega je soseda oziroma krajevna skupnost »stara«, v njej živi veliko starejših ljudi, ki bi hrup takega prometa težko prenesli. Poleg tega pa tudi ostala cestna mreža za pretok tako gostega prometa, kot bi ga pritegnil

tako megalomansko narejen most, ne bi prenesla.

Če vso stvar pogledamo s stališča krajanov s Prul, je torej odločitev za most brez motornega prometa razumljiva. Ob tem opozarjajo tudi na dejstvo, da hodi za Prule iz Trnovca kar 40 odstotkov vseh otrok na prulski šoli. Ti otroci bi bili seveda v veliki nevarnosti na poti v šolo in iz nje.

Če pa stvar pogledmo iz trnovskega zornega kota, je vsa stvar malo drugačna. Čeprav Trnovčani svojih stališč do novega mostu še niso povedali, je kaj malo verjetno, da bodo pristali le na »peš most«. Zdjaj morajo namreč zaradi zapore Prulskega mostu delati velike ovinke, da pridejo na Dolenjko ali naprej proti Mostam. Kar zadeva osnovnošolce iz Trnovca, jih na prulski osnovni šoli kmalu ne bo več veliko, še posebno zato, ker bo na Rakovi Jelši zrastle nova šola, tako da bo na trnovski dovolj prostora za vse trnovske otroke.

Prav gotovo tudi Trnovčani ne bodo (ali ne bi bili) za predlog, da bi bil novi most odprt za ves promet, verjetno pa se bodo zavzeli za to, da bi bil po njem varno speljan peš in kolesarski promet, most pa odprt tudi za promet z osebnimi avtomobili. To seveda ne pomeni, da bi morali most zdaj narediti tako, da bi bila njegova velikost ravno pravišnja le za te tri vrste potnikov čezenj. Verjetno za kaj takega nismo dovolj bogati. Ne nazadnje se da zgraditi trden most, ki bo prenesel tudi velike obremenitve — za vsak slučaj, vse ostalo pa je mogoče urediti z vertikalno in horizontalno prometno signalizacijo.

Kakršnakoli odločitev bo padla, bo morala pasti hitro. Denar je namreč zagotovljen za letos, in če ga krajanji z obeh strani Ljubljane ne bodo uporabili, ga prihodnje leto ne bo več.

Tekoča voda tudi na Koreni

Potem ko so komaj pred štirinajstimi meseci zastavili gradnjo novega vodovoda, te dni že praktično vsa gospodinjstva na Koreni nad Horjulom in na sosednji Samotnici (skupno 56, če štejemo zraven še vikendase) koristijo vodo iz novih vodovodnih priključkov.

Graditelji-udarniki so morali tokrat pošteno pljunuti v roke, saj je cevovod dolg kar 12,3 kilometra, treba pa je bilo zgraditi tudi dva rezervoarja in črpališče (z akumulacijo 20 kubikov), saj zajetje leži kar 175 metrov nižje (v Antonovem studencu).

Kot je neposredno ob otvoritvi novega vodovodnega omrežja povedal prizadevni predsednik gradbenega odbora Pavel Kozjek, so za primer požara namestili tudi 13 hidrantov in 4 regulatorje pritiska, ki uravnavajo pritisk.

Vrednost celotnega projekta cenijo na okrog 4 milijone din, pri čemer sta večino sredstev prispevala Območna vodna skupnost Ljubljana-Sava in Komunalna skupnost ljubljanskih občin, krajanji pa so s svojim delom primaknili najmanj 1,5 milijona dinarjev.

B. VRHOVEC

Prvi curki vode na Koreni